

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **J. H.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 10. 2018, čj. KUKHK-30511/KP/2018-6, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. 10. 2019, čj. 30 A 8/2019-47,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti **s e z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Usnesením ze dne 17. 10. 2019 krajský soud zamítl žalobcovu žádost o osvobození od soudních poplatků (výrok I.) a také jeho návrh na ustanovení zástupce (výrok II.). Žalobce totiž – navzdory řádnému poučení o následcích – neprokázal majetkové poměry.

[2] Proti tomuto usnesení podal žalobce (stěžovatel) včasnou kasační stížnost. Namítl, že krajský soud zkreslil rozhodný skutkový i právní stav, rozhodl na základě domněnek a upřel mu právo vyjádřit se k věci. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační

stížnosti, osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[3] NSS předně uvádí, že vzhledem k bezodkladnému vynesení rozhodnutí nerozhodoval o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[4] Dále nebylo nutno rozhodovat ani o návrhu stěžovatele na osvobození od soudních poplatků, neboť podáním kasační stížnosti proti procesnímu rozhodnutí krajského soudu (s výjimkou procesního rozhodnutí, kterým se řízení o žalobě končí) nevzniká stěžovateli poplatková povinnost (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, čj. 1 As 196/2014-19). Napadené usnesení nepochybně takovým procesním rozhodnutím je.

[5] Z obdobných důvodů nebylo nezbytné ani zastoupení stěžovatele advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s., viz již cit. usnesení rozšířeného senátu 1 As 196/2014). NSS i tak vážil, zda je, přes právě uvedené, ustanovení zástupce v nynějším řízení o kasační stížnosti nezbytně třeba k ochraně práv stěžovatele. Dospěl přitom k závěru, že tomu tak není. Kasační stížnost splňuje předepsané náležitosti a lze z ní seznat, z jakých skutkových a právních důvodů stěžovatel považuje napadené usnesení krajského soudu za nezákonné. Nic nebrání, aby o takto formulované kasační stížnosti NSS věcně rozhodl a nezpůsobil přitom stěžovateli v důsledku jeho neznalosti práva jakoukoli újmu. NSS tudíž stěžovateli zástupce pro řízení o kasační stížnosti neustanovil (*výrok I.*).

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] K námitce, že krajský soud rozhodl na základě zkresleného skutkového a právního stavu, respektive na základě domněnek, ke kterým se stěžovatel nemohl vyjádřit a které jsou v rozporu s předloženými podklady, NSS zdůrazňuje, že český právní řád soudům neukládá, aby s účastníky řízení konzultovaly své úvahy. Stěžovatel měl možnost přednést veškerá svá tvrzení a nahlížet do spisu. Skutečnosti a úvahy uvedené v odůvodnění napadeného usnesení jsou koherentní a podložené spisovým materiálem.

[8] Základní podmínku pro osvobození od soudních poplatků tvoří povinnost žadatele doložit, že nemá dostatečné prostředky (§ 36 odst. 3 s. ř. s.). Tuto podmínku stěžovatel v průběhu celého řízení před krajským soudem nesplnil. Nepředložil žádné doklady, které by osvědčovaly jeho špatnou finanční situaci. Výzva k doložení vyplněného formuláře o osobních, majetkových a výdělkových poměrech ze dne 30. 8. 2019 byla stěžovateli doručena fikcí dne 13. 9. 2019. Krajský soud vydal dne 17. 10. 2019 napadené usnesení. Nemohl předpokládat, že stěžovatel den po tom, co mu uplynula lhůta k doplnění výše specifikovaného formuláře (14. 10. 2019), napíše žádost o prodloužení lhůty k doložení poměrů a dne 18. 10. 2019, tj. den po vydání napadeného usnesení, ji doručí soudu. Na tom nic nemění stěžovatelovo tvrzení, že s obsahem výzvy ze dne 30. 8. 2019 se fakticky mohl seznámit až 30. 9. 2019.

[9] Povinnost doložit nedostatek prostředků je jednoznačně na účastníkovi řízení, který se domáhá osvobození od soudních poplatků (§ 36 odst. 3 s. ř. s.). Pokud tuto povinnost nesplní, soud výdělkové a majetkové možnosti sám nezjišťuje

pokračování

(usnesení ze dne 25. 1. 2005, čj. 7 Azs 343/2004-50, č. 537/2005 Sb. NSS). Stěžovatel proto neprokázal svou majetkovou a výdělkovou situaci. Krajský soud rozhodl správně, pokud mu osvobození od soudních poplatků nepřiznal. Současně podle § 35 odst. 10 věty první s. ř. s. prvotní podmínkou pro ustanovení zástupce soudem je existence předpokladů pro osvobození od soudních poplatků. Krajský soud proto nemohl vyhovět ani návrhu stěžovatele na ustanovení zástupce.

[10] S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti NSS dospěl k závěru, že kasační stížnosti není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl (*výrok II.*). O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly (*výrok III.*).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. prosince 2019

Zdeněk Kühn
předseda senátu